

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 40. Si frangatur sigillum, vel removeatur sepulchrum cum Reliquiis, an altare per hoc amittat consecrationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

305. §. 6. Portatile non pollutâ Ecclesiâ, neque si addatur vel removeatur capsula, cui includitur. Suar. Avers. Pasq. q. 694.
306. Q. 40. Si frangatur sigillum, vel removeatur sepulchrum cum Reliquiis, an Altare per hoc amittat consecrationem. Rz. §. 1. Affirmant absolutè Dur. Az. Angel. Henr. Bonac. Barb. De potest. Episcopi. alleg. 27. n. 26. aliquique Canonistæ, consenit Gob. in Quin. t. 5. n. 540. dicens esse certum: Sporer in Theol. sacram. De sacrif. n. 376. dicit videri certum: Rationem dant 1. ex his verbis Cap. 1. De consecr. Eccles. *Ad hæc si Altare motum fuerit, aut lapis ille solummodo supra positus, qui sigillum continet, confractus aut etiam diminutus, debet denuo consecrari:* quod Barbosa, Tann. De Euch. d. 5. q. 10. n. 47. Amic. De Euch. d. 33. n. 354. dicunt tenere, si sigillum frangatur etiam in Altari portatili. 2. Quia sigillum videtur esse de essentia & forma Altaris, nam circa impositionem Reliquiarum & consecrationem sepulchri præcipue benedictiones, inunctiones & cæremoniae in Pontificali præscribuntur. 3. Quia in multis Diœcesibus usu receptum est, ut violato sepulchro non amplius in Altari illo, sed in alio portatili superposito celebretur. 4. Si absint Reliquiæ, non est verum, quod Sacerdos post introitum osculans Altare dicit, *Oramus te Domine per merita Sanctorum, quorum Reliquiæ hic sunt.* E contrà Altare ideo perdere consecrationem negant absolutè Panormit. Lugo, Sot. Vasq. Con. G. Hurt. Dicast. Tamb. Burgh. cent. 2. cas. 43. Idem senserunt Bujeus aliquique Theologi Romani, ideoque Gob. in Exp. t. 3. nu. 276. se corrigit, & ea, quæ suprà dixerat in Quin., scribit se retulisse ex Pasq., de cætero se non damnatu-

rum

rum peccati istum, qui pergeret celebrare in statu Altari sine nova consecratione: Et hanc sententiam *Arr. De Euch.* d. 55. n. 4. dicit esse tuam: Rationem dant *Suar. De Euch.* d. 81. f. 5. *Laym.* l. 5. t. 5. c. 6. n. 8. *Dicast.* De Missa d. 4. n. 148., quia quamvis in VII. Synodo aliquique conciliis provincialibus olim dicatur, ut nullum Altare, nequidem portatile, consecretur absque Reliquiis SS., tamen *Côn. & Castrop.* t. 22. p. 9. n. 5. probant consideratis omnibus textibus nunquam id fuisse de præcepto, sed de congruentia factum, ad resistendum eo tempore haereticis, qui negabant honorem Reliquiis, nullo autem modo esse de necessitate, & si fuisse præceptum, *Vasq.* & alii dicunt consuetudine contrariâ exolevisse, ideoque Altaria nunc consecrari absque ulla dependentia à Reliquiis, quod certum est & usus habet de portatilibus, de fixis autem etiam docent *Suar.* & alii, ideoque cum *Sa* & *Lugo De Euchar.* d. 20. n. 75. absolutè dicunt, non esse necessarium imponi Reliquias, saltem ideo, inquiunt *Laym. Castrop. & Tamb. De Sacrif.* l. 1. c. 5. §. 1. n. 10. quia pro tot Altaribus non facilè reperirentur satis probatae Reliquiae: Hinc *Ad 1. Respondet Laym.* nu. 9. his verbis: Non dicitur Altaris consecrationem amitti, si sigillum frangatur, sed si lapis sive mensa consecrata frangatur, in qua sigillum seu Reliquiarum receptaculum continetur. Addit tamen ejusmodi Altaria esse iterum consecranda, quia ita habet consuetudo, sed alii dicunt id esse consilii tantum, hinc *Castrop.* n. 6. tantum dicit indecens esse recedere ab ea consuetudine. *Ad 2. Etiam* ista fiunt, quando consecratur Altare portatile, nam in Pontificali, *De Altaris portatilis conse-*

eratione sic habetur, parantur .... aliquæ Reliquias cum tribus granis incensi in Altari recludendæ: & postea Episcopus dicit, consecretur & sanctifice-
tur hoc sepulchrum, &c. Et tamen nemo jam dicit de necessitate dēbere inesse sepulchrum vel Re-
liquias. Item quatuor cornua Altaris tam fixi
quām portatilis sæpius signantur Crucibus, in-
unguntur Chrismate, thurificantur, cera & thus
in eis crematur &c., adeoque circa ea cornua
fiunt etiam præcipuæ ceremoniæ, & tamen se-
cundūm dicta n. 300. illis fractis & amissis lici-
tum est celebrare in Altari, quamdiu sufficit ad
sustentandum calicem & patenam. *Ad 3.* Id
faciunt sequendo sententiam primam, quæ tu-
tior est & consilii, vel quia non omnes sciunt
secundam sententiam esse practicè probabi-
lem. *Ad 4.* Respondet *Tamb.* suprà per hoc ve-
rum dici, quia Reliquiæ communiter adsunt, &
saltem sunt super Altare vel in templo; aut de-
bet intelligi conditionaliter, si ibi sint, inquit
Castrrop. suprà, sicuti dicitur, Dominus vobis-
cum, orate fratres, ite Missa est, quamvis uni-
cus Minister adsit.

Hæc sunt fundamenta utriusque sententiæ,
quarum prima videtur probabilior, nam ratio
secundæ plūs non evincit, quām quòd Altare
fortè nunc consecrari possit sine sepulchro, &
in eo sic consecrato licet sacrificetur, non au-
tem si consecratum sit cum sepulchro, quod
postea effringatur, hoc tamen non obstante
puto etiam secundam sententiam esse absolutè
probabilem, nam si Altare sufficienter conse-
cretur sine sepulchro, adeoque sepulchrum se
per accidens habeat ad consecrationem Altaris,
non appetet, cur Altare non remaneat suffi-
cienter

liquis
dæ:&
tifice-
dicit
l Re-
n fixi
s, in-
thus
ornua
en fe-
lici-
cit ad
3. Id
æ tu-
ciunt
bab-
c ve-
nt, &
it de-
nquit
obis-
uni-
tiæ ,
ratio
ltare
, &
a au-
cante
olutè
onse-
m se
taris,
uffi-
nter

cienter consecratum, etiamsi tollatur sepul-

chrum.

§. 2. Si supponamus cum prima sententia,
quod fracto sepulchro tollatur consecratio, haec
non ideo rediret, per se loquendo, si per Episco-
pum reponerentur Reliquiae, & iterum claude-
retur sepulchrum, quia altare semel exsecra-
tum habet se, ac si nunquam fuisset consecra-
tum, si autem nunquam fuisset consecratum,
non posset ab Episcopo consecrari per imposi-
tionem solius sepulchri. *Dixi*, per se loquen-
do, nam sicuti, secundum Gob. n. 337. altaria
& alia ejusmodi possunt desinere esse sacra ex
voluntate solius Papæ, ita multò magis posset
Papa dispensare ac velle, ut si reponatur sepul-
chrum, hoc ipso restituatur consecratio.

307.

D U B I U M V.

Quæ sint requisita ad Missam.

REsp. Haec sequentia. 1. Et quidem sub» 308.
gravi sacrilegio, altare consecratum ab E-»
piscopo vel Abbe (hunc enim altaria, calices»
& campanas posse consecrare, etiam ad usum»
alienarum Ecclesiarum, docet Dia. p. 3.t.2.R.»
15. cum Barbos. &c aliis 4. ex declaratione Card.»
& privilegio Innocentii III.) vel Sacerdote»
privilegiato, stabile vel portatile: utrumque»
tamen ex integro lapide, quantum ad superio-»
rem mensam, quæ consecratur; debetque esse»
tanta, ut possit capere calicem cum patena.»
Non sufficit autem hostias esse in ara conse-»
crata, dum consecrantur, verum etiam de-»
bent (tam parvæ, quam magnæ) in eadem re-»

L 5

linqui